

* * *

дитъ, като видѣха, че имъ взематъ храната, за-
бързаха по-вече. Тѣ раздвижаха водата съ кри-
лата си. Това бѣше въ полза на двѣтѣ сираче-
та: водата на талази, на талази бѣгаше прѣдъ
лебедитѣ къмъ брѣга. Една отъ тѣзи слаби въл-
ни тласна полека кравайчето къмъ прѣчката на
дѣтето. Когато лебедитѣ доближиха до кравай-
чето, прѣчката бѣше го вече напипала. Съ единъ
сilenъ замахъ дѣтето набочи кравайчето, упла-
ши лебедитѣ и веднага се изправи побѣдителъ.

Кравайчето бѣше мокро, но дѣцата бѣха
гладни и жадни. Голѣмото братче разчути кра-
вайчето на двѣ части: една по-голѣма — друга
по-малка. По-голѣмото кѫсче подаде на малкото
си братче, а другото задържа за себе си.

